

ZVONČEK

LIST S PODOBAMI
ZA SLOVENSKO MLADINO

Štev. 2.

V Ljubljani, 1. svečna 1900.

Leto I.

Deček in sinica.

Deček:

Ti lepe barve siničica,
ti moja ljuba ptičica,
kaj po kletki plašna prhutáš?
Kaj jezna svilek rahljaš?
Oh, in v kletki imaš korito,
v koritu konoplje so, pečkè in žito
in z vodo napolnjeni dve posodi,
da lahko pijèš in se koplješ v vodi.
In soba je topla zakurjena,
in sneg te ne bode močil pršeč,
a ti si tako razburjena,
vse kote pretikaš, da ven bi ušla.
Sinica, kaj hočeš od mene več?
Hvaležna mi bodi, da imaš dom!
Zapoj mi, pa bolj te še ljubil bom,
zapoj mi, pa bolj bom še skrbel zaté,
saj ljubi ptičice moje srce!

Sinica:

O, ti mali deček moj,
gorak, ne tajim, zapeček je tvoj,
tvoji roki sta res darežljivi,
in tvoji pogledi pač ljubeznivi —
a jaz le ljubim zlato prostost,
naj tudi jo bičata mraz in post.
Oh, vsako zrnce tožna pozobljem
v spominu nanjo, v spominu najglobljem...
Peruti so meni ustvarjene,
nebeško solnce me vabi, dviga,
moj dom so gore ozarjene,
priroda božja — življenja mi knjiga...
Ko vzel si prostost mi — vzel si mi vse.
O, deček, kratak življenja je sen!
Čuj, precej zapojem, če pridem ven.
Moj dobri otrok, usmili se me,
izpusti me, oh, izpusti me le!

Anton Medved.

